

Ásítás, nyújtózkodás, körülnézés, elmosolyodás –
melegfűjjááááááás!

Ha nem jöttetek volna rá, hogy vajon kinek kezdődhet így a napja, akkor kénytelen leszek elárulni: hagyományos hosszú alvása után hamarosan felébred Májusi Szellő kisasszony!

Miután kidörzsöli szeméből az álmot és átmozgatja magát, nekifutásból végigszalad a mezőkön, az erdőkön, át a falvakon, be a városokba, fel a hegyre, majd vissza. Lefújja a pulóvert meg a hosszúnadrágot az apukákról, felborzolja a gyerekek meg a tündérek haját, összeporozza meg virágszirmozza a hűsvétra lemosott ablakokat – amin az anyukák bosszankodnak egy kicsit, de csak egy kicsit –, aztán mint aki ott sem volt, eltűnik.

Sajnos ez a szeleburdi szellő a *Nyári Különszám* lapjait is magával vitte, úgyhogy ebben az évadban ez az utolsó *Báboházi Figyelő*, amit olvashattok.

Mert hiszen mire feleszmélünk, már vége is a báb-színházi évadnak, és a Júniusi Tűzélesztő Szél járkel közöttünk. Ő lassabb, de határozottabb: rövid szoknyára meg nadrágra vetkőztet minden embert, kikapja a tollat, füzetet, könyvet az iskolások kezéből, és páros cseresznyéből feliratot rak az égre: SZÜNIDŐ!

Június közepétől bennünket s Benneteket is útra fúj a nyári szél: kit a nagymama kertjébe, kit a Tiszához úszkálni, kit meg a Dunántúlra, világot látni.

Utazzunk, pihenjünk, álmodozzunk, kalandozzunk mindannyian két hónapon át, és próbáljuk meg a szünidő minden pillanatát örömmel megélni!

Remélem, hamarosan újra találkozunk!
Szép nyarat, jó szelet kívánok!

Viszontlátásra!

Papp Melinda

